

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. november 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. április 24. napján kihirdetett Kb.II.28/2016/11. számú ítéletét megváltoztatja.

A kiszabott szabadságvesztést 1 (egy) évi börtönbüntetésre, míg a felfüggesztés próbaidejét 2 (kettő) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 5.000,- (Ötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a további 15.000,- (Tizenötezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. április 24. napján kihirdetett Kb.II.28/2016/11. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért és a korábban terhére megállapított a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 évi és 8 hónapi börtönre, és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, és utólagos végrehajtás esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Ezen túlmenően a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.II.3/2014. számú, és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.30/2015. számú ítéletével elrendelt próbára bocsátást megszüntette. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 12.700,- ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője egyaránt három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a vádlott jelentett be fellebbezést irányának és okának megjelölése nélkül.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 368/2017/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében úgy nyilatkozott, hogy az elsőfokú ítélet ellen bejelentett vádlotti fellebbezést enyhítés érdekében bejelentett fellebbezésként tartja fenn. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság által mérlegelés útján megállapított tényállást nem támadja, azonban kifogásolta a Nemzeti Védelmi Szolgálat eljárását abban a tekintetben, hogy a pénz átadását követően a védencének már nem volt elegendő ideje arra, hogy akár előljárójának, akár a rendőrségnek jelentse a bűncselekményt, mert a realizálás olyan rövid időn belül megtörtént. A vádlottnak és feleségének megnehezült életkörülményeire figyelemmel, és elsősorban védence

munkavégzése érdekében kérte mind a szabadságvesztés tartamának, mindannak próbaidejének enyhítését, továbbá előzetes bírósági mentesítés alkalmazását.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében utalt arra, hogy is a megbízhatósági vizsgálatok megítélése ellentmondásos. A jelen ügyben nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor ítélete jogi értékelést tartalmazó részében rögzítette, hogy a vádlott által kifejtett cselekmény társadalomra veszélyessége megállapítható. Felhívta a figyelmet arra, hogy a jelen ügyre nem vonatkoztatható a Kúria Bhar.I.520/2017/3. számú végzése, amely a cselekmény társadalomra veszélyességének hiányára hivatkozva hagyta helyben a másodfokú felmentő határozatot. Ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a kiszabott büntetés enyhítését kérte, mind a szabadságvesztés tartama, mind a próbaidő tekintetében, továbbá előzetes bírósági mentesítés alkalmazására is indítványt tett. Előadta, hogy felesége is, és ő is jelenleg munkanélküliek, két kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodniuk, azonban ez csak szülői segítséggel lehetséges. A terhére megállapított cselekmény kapcsán kifogásolta, hogy az eljárás során nem foglalkoztak azzal, hogy ő értesíteni akarta volna a cselekményről az illetékeseket, de erre már nem volt lehetősége.

A vádlott által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be.265.§ (2) bekezdésében írtakat, amikor anélkül rendelkezett a vádlottal szemben korábban elrendelt próbára bocsátás megszüntetéséről, hogy a korábbi ügyet a jelen üggyhöz egyesítette volna. Megállapítható ugyanakkor, hogy a Legfelsőbb Bíróság 54/2007. számú Büntető Kollégiumi Véleménye lehetővé sőt kötelezővé teszi a másodfokú bíróság számára ilyen esetre vonatkozóan az ügyek egyesítését, ezért azt az ítéltábla katonai tanácsa pótolta. Megállapította ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság az egyéb eljárási szabályokat betartotta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson ténybeli beismerő vallomást tett, azonban védekezést terjesztett elő, mely szerint a tényállásban rögzített magatartást kifejtette, azonban a védelmi tiszt járművéből kiszállva nyomban értesíteni akarta a rendőrséget, de olyan gyorsan került sor az elfogására, hogy erre már nem volt lehetősége. Az elsőfokú bíróság a tárgyalása során, a vádlott kihallgatását követően megtekintette a vádlotti cselekményről készült hang- és képfelvételt, valamint ismertette a rendelkezésre álló releváns okirati bizonyítékokat. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlotti védekezéssel szemben, a kép- és hangfelvétel, valamint az okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete 3. oldal alulról 2. bekezdésétől a 6. oldal második bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Részletesen foglalkozott az elsőfokú katonai tanács ítélete 4. és 5. oldalán azzal, hogy a vádlott munkaköréből adódóan tisztában volt azzal, hogy korrupciós megkeresés esetén milyen magatartást kell tanúsítania. Foglalkozott továbbá azzal, hogy a vádlott elfogásának körülményei nem zárták ki azt, hogy a rendőrséget értesítse. Erre a lehetősége fennállt, azonban magatartása ilyen szándéokra nem utalt. Kitért továbbá a vádlottnak a védelmi tiszttel szemben tanúsított viselkedésére, amely egyáltalán nem engedett következtetést arra, hogy jelenteni kívánta volna a megkeresést. A másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság által

rögzített tényállást a vádlott személyi körülményei tekintetében a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a rendelkezésre álló iratok, valamint a vádlott nyilatkozata alapján annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott szolgálati viszonya a ...i Országos Büntetés-Végrehajtási Intézet Parancsnokának ...77/2016. számú személyügyi parancsa alapján a szolgálati viszonyról történő lemondás címén 2016. április 29-i hatállyal szűnt meg. Jelenleg sem a vádlott, sem felesége munkaviszonyban nem rendelkeznek, személyenként 60.000,- ft segélyben részesülnek.”

Az elsőfokú katonai tanács által megállapított és a másodfokú katonai tanács által ekként kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa okszerűen vont le a következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett, amikor ... vádlottat a Btk.294.§ (1) bekezdésében ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetésében mondta ki bűnösnek. Ítélete 6. oldal 3. bekezdésében kifejtette és álláspontját, hogy a jelen ügy kapcsán a bűncselekmény lényegi elemének a társadalomra veszélyességnek a hiánya nem állapítható meg, és a korrupciós bűncselekmény alapesete megvalósult, függetlenül attól, hogy megbízhatósági vizsgálat keretében a vádlott védelmi tisztól kapta a jogtalan előnyt. A másodfokú katonai tanács ezt az indokolást annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlottal szemben a megbízhatósági vizsgálat lefolytatására a Rendőrségről szóló törvény és a 293/2010. (XII.22.) Korm. rendelet alapján került sor. A megbízhatósági vizsgálat jogszabályi feltételei maradéktalanul fennálltak, így az abból származó bizonyítékok törvényes bizonyítási eszköznek tekintendők. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a Kúria Bhar.I.520/2017/3. számú ítéletében kifejtett jogi álláspont a jelen ügyben nem alkalmazható. Az ügy tárgyát képező bűncselekmény megvalósult, nem állapítható meg tehát a társadalomra veszélyesség hiánya, amely a vádlott felmentését eredményezhetné.

A vádlottnak az enyhítésre irányuló fellebbezése a következők szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő, és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetést, és lefokozást szabott ki. Figyelemmel azonban a nagyobb számú enyhítő körülményre és különösen arra, hogy a vádlott szolgálati viszonya már megszűnt, a jövőben hivatalos személyként korrupciós bűncselekmény elkövetője már nem lehet, ezért lehetőséget látott a másodfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés enyhítésére. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ezért, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést egy évi börtönbüntetésre, míg a felfüggesztés próbaidejét 2 évre enyhítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben ilyen tartamú, illetve rövidebb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés is megfelelően szolgálja a Btk.79.§-ban írt büntetési célokat. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott a korrupciós bűncselekmény elkövetésével méltatlanná vált a rendfokozat viselésére és ezért őt lefokozás katonai büntetésre is ítélte.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére, míg a további 15.000,- ft bűnügyi költséggel kapcsolatban megállapította, hogy az az eljárás során szükségtelenül merült fel, ezért a Be.339.§ -a alapján az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. november 17.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2017. november 17.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül